

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Theologorum ac SS. Patrum honor.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

lius, ob litteras profanas, etiam apud non profanos. Qui neque iura, neque iustitiam curant, neque Iurisconsultos magnopere curant. Quocirca eos honore prosequi, existimant, esse oleum perdere, aut Oresti pallium texere. Boni & æqui amantes, etiam hoc æquum putant, atque ex lege fieri, ut amentur legum amatores.

De ijs, qui ob peritiam scientiæ sacræ sunt ad maximas dignitates promoti, quid dicam? cùm eorum multitudo numerum superet? Quanti enim ad mitras, & tiaras, ad Episcopatus, & purpuram Cardinalitiam, denique ad Sedem Apostolicam (quæ est summa in terris dignitas) ob Theologiæ studia sunt euocati? Quis nescit, quo in honore sint SS. Patres? Composuit multa sermone Syro Efræm Edessenæ Ecclesiæ diaconus; qua ex re, teste Platina, tantam consecutus est auctoritatem, ut, post lectionem Scripturæ sacræ, publicè in quibusdam Ecclesijs eius Scripta legerentur. Isidorus Alexandrinus presbyter, sub Theophilo Episcopo, tantæ fuit etiam Gentilibus admirationi, ut, quemadmodum olim principis Apostolorum, ita & illius vmbra reueriti sint, sicut refert Palladius. S. Ambrosij tanta fuit opinio, ut se se illi neque ipse Imperator Theodosius auderet opponere, quamvis eum sacer Antistes Mediolani ab aditu templi repelleret, quod, indicta causa, Thessaloniciæ, tot mortales interfici iussisset. Quod factum vsque ad eò omnium, qui aderant animos permouit, ut summa illa in Ambrosio maiestas, veluti vox de cælo demissa, cunctos perterrefecerit. Itaque & ipse Theodosius cum summa animi æquitate domum redijt, conscius sibi illatæ cædis, nimis præcipitate. De D. Augustini, Hieronymi, Gregorij, Chrysostomi, Basilij, Athanasij, aliorumque SS. Patrum nomine & fama, extant multa in vita eorumdem; & apud ipsum D. Hieronymum, in tractatu de scriptoribus sacris. D. Bernardum sanè omnes cum timore & amore quodâ venerabantur, suum sensum eius prudentiæ & sapientiæ submittentem. *Stampis in Gallijs, concilio convocato, ad sedandum schisma inter Innocentium II. & Petrum Leonis, qui se Anacletum vocavit, causa cognitio tota ad illum reiecta est. Persuasit ut toti concilio, ut reciperent Innocentium: idem Henrico Angliæ regi, qui Innocentio erat iniquior, Mediolanenses omnia illa, qua tetigisset,*

VII.

Egnat. lib. 2.
cap. 51

In vita S. Bernardi, lib. 1. c. 11. & 1. 2. c. 1. & 2.

sancta arbitrabantur: vellicabant pilos, quos poterant, de vestimentis eius, & ad curandos morbos illis utebantur. Itaque & ob peritiam diuinarum litterarum, & ob opinionem sanctitatis fuit Bernardus eminentissimus, per omnia immortalibus, quam mortalibus similior, cuius vim dicendi curiæ, & aulae vbique senserunt. D. Thomam Aquinatem, ob doctrinae sacrae maturitatem, totus paene orbis terrarum veneratur, eiusque vestigijs insistens, quaestiones Theologicas exponit. Fuit in his talibus mira industria, excellens eruditio, sed par quoque virtus, & studium pietatis, quae scientiarum, atque virtutum mixtura, praeter alijs omnibus profanae litteraturae Doctoribus, illis ingentem peperit auctoritatem. Et certe, nisi religio, & pietas cum scientijs etiam sacris coniungatur, praestaret ignorantem esse. Quia ille seruus, qui cognouit voluntatem domini sui, & non preparauit, & non fecit secundum voluntatem eius, vapulabit multis: qui autem non cognouit, & fecit digna plagis, vapulabit paucis. Scientia itaque sola, apud Deum, homini poenam, non gloriam auget. Semper eohorresco, quando recordor, Origenem & Tertullianum in haeresin lapsos perijsse. Quid prodest, scientiam alicuius, apud homines laudari, & animam illius apud inferos cruciari? Interim tamen non Theologis solum, verum & Philosophis suus est, apud homines honos.

Euc. 12. 47.

VIII.

Plutarch. in Numa.

De Hieronymo Fracastorio, scribit author vitae illius, eum, cum non solum medicus, verum etiam Philosophus & Poeta excellentissimus esset, in tanta fuisse exsultatione, vt, cum Carolus V. Imp. Pescara in Algeriam transiret, & Fracastorius e Caphijs villa sua proxima spectatum quoque descendisset, Madrutius Tridentinus princeps solum ipsum in numerosa hominum turba Caesari digito demonstraret; *Hic est Fracastorius ille*, inquit. Romani oraculo iussi, vt sapientissimo & fortissimo, inter Graecos, apud se statuas locarent, duas aeneas in foro posuere, vnam Alcibiadi, alteram Pythagorae. Neque hi solum Philosophi vel dignis, vel statuis fuere honorati; sed, vt idem Plutarchus refert, Mithridates Platonis gloria motus, eidem statuam dicauit, egregium Sydonis opus, quam hoc modo inscripsit: *Mithridates Rhodoata filius, hanc Platonis imaginem Musis dicatam erexit.* Iouianus Pontanus scribit, Captum ab Aeginetis Platonem ab Anicere Cyrenaeo